

«Al comensar, diu, després de les oracions y lectura de l'acta (a lo que deu donarse gran importancia), el Director o Conceller, si es sacerdot, en breus y apostòliques paraules proposa un punt de vista espiritual adaptat al còrcol, que pot molt ben ser l'explicació d'una pàgina del Evangeli.

»L'objecte d'aquesta alocució deu esser conduhir als joves vers un grau superior de vida cristiana necessari per esser apòstol. Convindrà evitar l'estil de sermó, allunyant el temor de provocar preguntes o observacions de part dels deixebles, perque el còrcol pera que sia profitós, ha d'esser desde'l comensar fins a acabar una escola en la que tothom hi fassi quelcom.

»Després ve la *sessió propiament dita*. Lo que convé sobre tot es ferla interessant a fi de que l'assistencia sigui continua, y la única solució está en que tots tinguin alguna cosa que dir o fer. Si'l jove pren part activa en la reunió, parlant o contestant a algú; si's convens de que llurs companys necessitan d'ell y ell dels companys, la sessió serà entretinguda ensemps qu'útil».

Tres son els métodos de treball que's senyalan com a més pràctichs: el primer consisteix en una especie d'interrogatori entre'l Director y els deixebles, ja sobre les falses opinions corrents, ja sobre les objeccions qu'han sentit durant la setmana, etc., a fi de deduhir de totes les respostes donades una explicació o aclaració completa. El segon consisteix en l'análisis o refutació d'algún periòdich o folleto, en la lectura interrompuda d'algún article, etc., y el tercer en una conferencia familiar d'un dels socis després de la qual pot exposar cada hù el seu parer. Lo que s'ha de procurar sempre es, que no hi manqui may la discussió, que's demanin les opinions, fent ressaltar les dificultats o posantne de noves, per evitar d'aquest modo que les sessions siguin pesades.

No obstant, la tasca del còrcol no ha d'esser solsament negativa o de refutació, sino molt al contrari, de verdadera formació professional, social y relligiosa, tractantse, per exemple, d'assumptes agrícols, dels medis de remeyar una necessitat local o social, de propaganda y acció catòlica, de